

ningstilladelse. Skal man overhovedet have denne Kontrol med Indflytning fra fremmede Kommuner, forekommer det mig givet, at saa maa Vilkaarene være ens for alle, ikke mindre strenge for den, der kan købe Hus eller Villa, end for den, der kun kan leje en Lejlighed.

Jeg tror hermed at have dvalet ved de væsentligste Bestemmelser i Lovforslaget. Jeg skal til Slutning kun fremhæve, at jeg beklager, at Forslaget, der blev fremsat den 11. Marts, ikke er fremkommet tidligere. Det havde sin naturlige Grund deri, at man maatte være berettiget til at vente, at der fra den højtærede Indenrigsministers Side skete noget, saaledes at man ikke lod Bolignøden gaa sin Gang uden at gøre noget som helst for at raade Bod paa den og skaffe Lejerne Beskyttelse. Det skete imidlertid ikke, og saa fremkom Forslaget. Der vilde have været god Lejlighed til at forhandle det i den Tid, der er gaaet siden dets Forelæggelse, og hvis der er Ønske og Villie, vil der ogsaa være Tid til at gennemføre det selv nu paa dette fremrykkede Tidspunkt, hvor vi — hvad vi ikke kunde vide, den Gang vi fremsatte Forslaget — staar ved Samlingens Slutning. Jeg skal derfor slutte med at anbefale Lovforslaget til dette høje Tings Velvillie og til hurtigt Fremme.

Indenrigsministeren (Kragh): Besøget her i Folketingssalen frister ikke stærkt til at gaa dybt ind paa de Problemer, som her vises en saa oplagt Uopmærksomhed. Underligt kan det jo i og for sig ikke være, fordi det er et naturligt Udtryk for en Forstaaelse hos Tingets Medlemmer af, at de Forslag, vi her har til Behandling, jo i meget mindre Grad har sagligt Ærinde i denne Sal end agitatorisk Ærinde udenfor selve Salen. Jeg vil i Anledning af de her foreliggende Forslag kun udtale, at ud af Boligvanskelighederne kommer man ikke som Følge af Lovbestemmelser, men udelukkende ved at arbejde for at etablere en Tilstand, som muliggør en betydelig Udvidelse af Boligbyggeriet. Det maa erkendes, at der her og der, og ganske særligt i de større Byer og mest i Hovedstadskommunerne, endnu er meget betydelige Vanskeligheder paa Boligomraadet til Trods for de Bestræbelser, som gennem en Aarrække fra det offentlige Side er blevet udfoldet for at støtte og fremme Boligbyggeriet. Disse Foranstaltninger har imidlertid ikke ført til Maalet. Man har gennem dem kunnet mindske den økonomiske Risiko ved Boligbyggeriet og

har mindsket den i meget betydelig Grad; og naar det ikke desto mindre er stagneret, saaledes som Tilfældet er, naar Boligbyggeriet har maattet optages fra Kommunernes og fra Statens Side i saa udstrakt Grad, som Tilfældet er, medens det private Initiativ gennem Tiderne i stigende Grad trækker sig tilbage — bortset fra Boligforeningerne naturligvis, som jo er af en halvt officiel Karakter —, ja, saa skyldes dette selvsagt den Restriktionslovgivning, som vi har været inde under; og det er ogsaa det stærke Motiv — de Forventninger, man har knyttet til at komme bort fra Boliglovens Afskaffelse —, som har ført til dens Afskaffelse i Sverige, som det ærede Medlem Hr. Simonsen talte om.

Men altsaa, de Foranstaltninger, som er foretaget fra Statens Side, har ikke ført til Maalet; hverken de billige Laan eller de direkte Tilskud, der er ydet, har vist sig svarende til Forventningerne. Ved Statsboligfondens Oprettelse tør jeg sige, at nye Baner, som er virksomme, er betraadt, og Baner, som ikke lægger et saa direkte stærkt Tryk paa Statens og Kommunens Kasser som de hidtil fulgte Veje. Ved Boligfondens Etablering er der oprettet et virkelig livligt Byggeri i mange af Landets Kommuner, og det har faaet Udtryk i, at Boligfondsobligationer til et samlet Beløb af 47 Mill. Kr. meget snart vil være udstedt; og det er da Udtryk for et Byggeri siden Foraaret 1923, altsaa i Løbet af godt et Aar, som, hvis det støttedes ved de Forventninger, som gennem tidligere Tider knyttede sig til Optagelse af Byggevirksohmheden, ganske sikkert paa afgørende Maade vilde have bragt Bolignøden ud af Verden. Nu er dette ikke Tilfældet, og det hænger sammen, endnu i alt Fald i adskillige af Landets Kommuner, med ganske særlige Forhold. Men der er ogsaa mange Ægne af Landet, hvor man i det væsentlige har arbejdet sig ud af Bolignøden, de større Byer undtagne og ganske særligt Københavns Kommune. Her er Tilstanden, det maa erkendes, stadig ret utilfredsstillende.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Simonsen, at der er Forhold, som virker hemmende overfor Boligbyggeriet, og disse hemmende Forhold gør, siger det ærede Medlem, at Bolignøden er større nu end for et Aar siden. Om dette er Tilfældet, tør jeg endnu ikke udtale mig nærmere om, men jeg tør sige, at der er en Række Forhold, som virker hemmende for Boligbyggeriet, men som det ærede Medlem Hr. Simonsen glæmte; og det